

foreslås, at oplysningspligten skal have samme omfang som ved registrering i værdipapircentralen.

Til § 11

Investeringsbeviser kan som udgangspunkt ikke indgå i virksomhedsordningen. Hvis en virksomheds-ejer placerer overskydende likviditet fra virksomheden i investeringsbeviser anses købesummen for investeringsbeviserne for hævet efter den almindelig hverækkfølge. Konsekvensen af at beløbet anses for hævet er, at beløbet beskattes med fradrag af den allerede betalte virksomhedsskat.

Baggrunden for at investeringsbeviser ikke kan indgå i virksomhedsordningen er et samspil af flere forhold. Dels er der i virksomhedsordningen fuld skatteværdi af fradraget for renteudgifter sammenholdt med at skatteyderen efter udløbet af indkomståret kan frit vælge brugen af virksomhedsordningen til eller fra. Dels beskattes avancen på investeringsbeviser først ved salget af beviset. Hvis almindelige investeringsbeviser kunne indgå i virksomhedsordningen ville købet af investeringsbeviserne kunne ske for et lån i virksomhedsordningen med høj skatteværdi og virksomhedsordningen kunne derefter vælges fra det år, hvori investeringsbeviserne blev solgt.

Det foreslås i bestemmelsen, at investeringsbeviser m.v. i investeringsselskaber gerne må indgå i virksomhedsordningen. Det skyldes, at investeringsbeviserne lagerbeskattes. Det sikrer, at det løbende afkast fra investeringsbeviset kommer til beskatning. Der er derfor ingen grund til, at disse investeringsbeviser ikke ejes i virksomhedsordningen.

Bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 er helt omformuleret. Herved kommer det mere klart til at fremgå hvilke værdipapirer, som kan indgå i virksomhedsordningen.

Til § 12

Til stk. 1

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har EF-domstolen i dommen af 15. juli 2004 i Anneliese Lenz-sagen udtalt, at det er i strid med EF-traktatens bestemmelser om kapitalens fri bevægelighed, at Østrig giver skattepligtige mulighed for en lempelig beskatning alene for så vidt angår udbytte af aktier i østrigske selskaber og ikke for så vidt angår aktier i selskaber i andre lande.

Konsekvensen af denne dom er, at de hidtidige regler i aktieavancebeskatningslovens § 2 a kan antages også at være EF-stridige, idet reglerne medfører, at avance ved afståelse af aktier i visse udenlandske sel-

skaber beskattes hårdere end avance ved afståelse af aktier i danske selskaber.

Det samme gælder for de tilsvarende regler i realrenteafgiftslovens § 3 og pensionsafkastbeskatningslovens § 3 a.

Skattestyrelseslovens § 35 har regler om ekstraordinær ændring af en skatteansættelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse, skatteministerens beslutning etc. I så fald kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen.

Dommen i Anneliese Lenz-sagen angik indkomståret 1996.

I overensstemmelse med § 35 foreslås det i stk. 1, at skatteansættelse foretaget i indkomstårene 1996 - 2003 efter den hidtil gældende § 2 a i aktieavancebeskatningsloven kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige, således at ansættelsen foretages efter aktieavancebeskatningslovens andre regler.

På samme måde kan der efter anmodning ske genoptagelse af ansættelser efter realrenteafgiftslovens § 3 og pensionsafkastbeskatningslovens § 3 a.

Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for fremsættelse af anmodningen om ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse. Dog skal fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelse af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige, at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Stk. 2

Konsekvensen af dommen vedrørende Anne-Liese Lenz er, at den danske regel i ligningslovens § 5 E kan antages også at være EF-stridig, idet reglen medfører, at selskaber m.v. ikke kan få fradrag for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i visse udenlandske selskaber, hvorimod der ikke er en sådan regel for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i danske selskaber.

Skattestyrelseslovens § 35 har regler om ekstraordinær ændring af en skatteansættelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse, skatteministerens beslutning